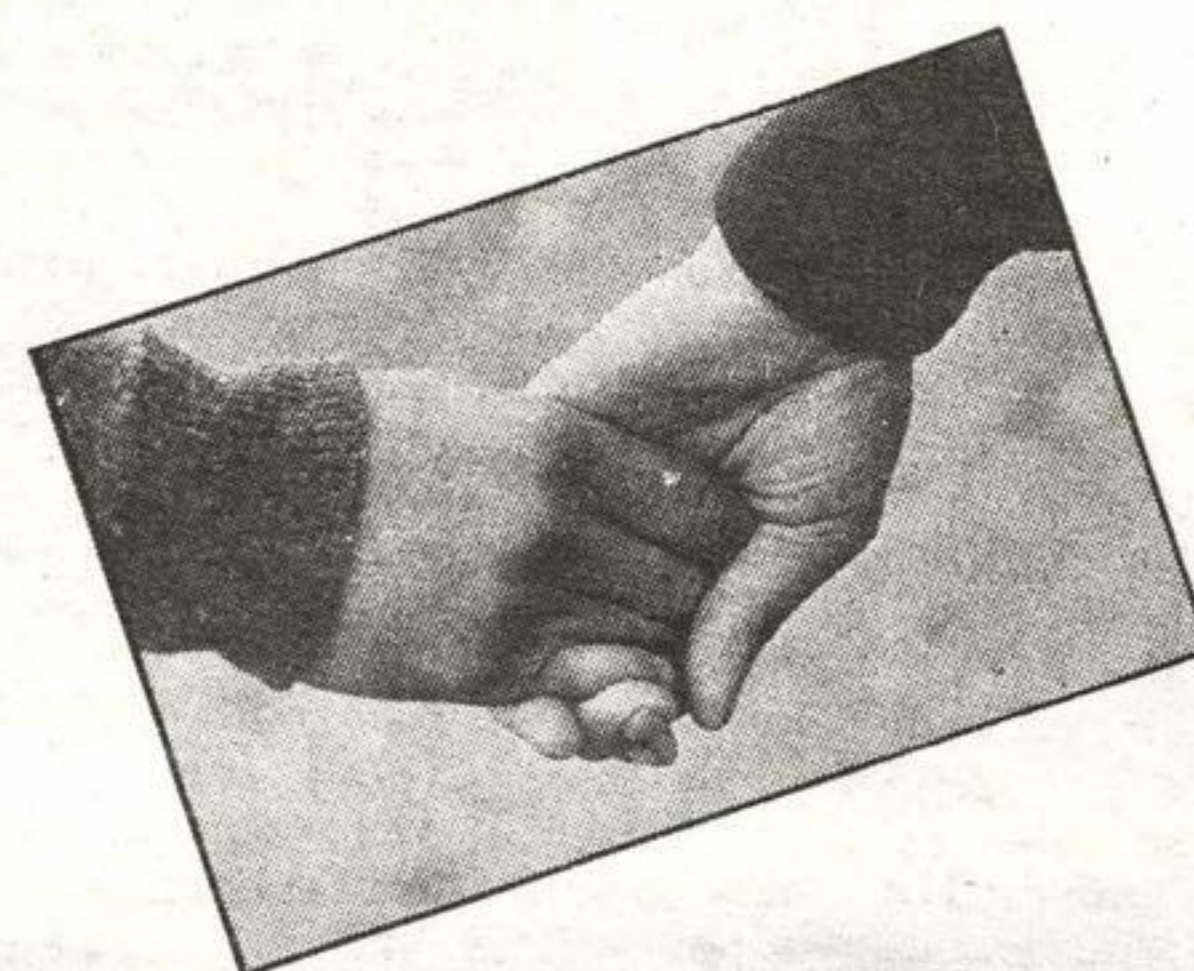
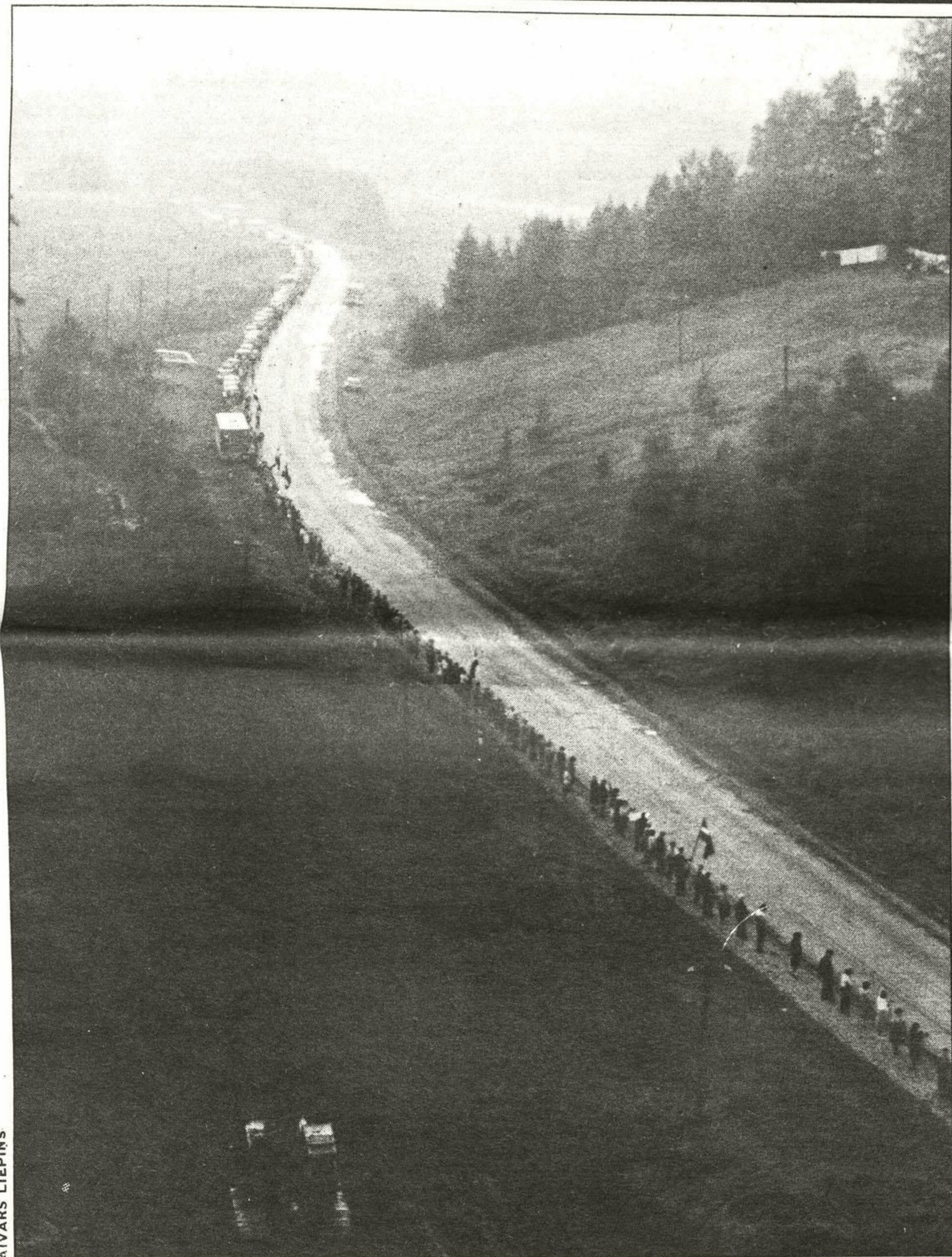

LATVIJAS
RADOŠO SAVIENĪBU

LAIKRAKSTS

Literatūra un Māksla

Nr. 35 (2333)

Sestdien,
1989. gada 26. augustāIznāk kopš
1945. gada 19. janvāra.
Maksā 10 kap.

Brīvība! — tavu vārdu mēs piesaucām šajā brīdī, un tu mums atsaucies!

Un pār Baltiju uzzibsnīja tāda kā varavīksne, kā astrālas gaismas strēle — un to kā divaina siltuma vilni plaukstās sajuta daudzi no tiem, kas stāvēja, rokās saķērušies. Es biju starp viņiem, un es liecinu, ka notika kas līdzīgs issavienojumam, — un šo brīdī līdz mūža galam atcerēsies visi, kurus skāra šī mīlestības atklāsme uz savu tēvzemi un savu tautu.

Esī sveicināta, tuvība ar nepazīstamo brāli, kurš ir gatavs sniegt man savu roku, lai mēs ietu visai Baltijai kopīgo ceļu.

Mūsu kopība nenāk no izmisuma, mūsu apņēmība nebalstās atriebes alkās, mūsu spēks nav slepeni slēgtos darījumos. Jo mums pieder vērtības, ko nav spējīgi atņemt nekādi varmākas, — un mūsos nav lepotējami varmāku vai viņu upuru tikumi.

Mēs arvien skaidrāk un noteiktāk paužam to, kas ir mūsu visdziļākā būtība: Saule.

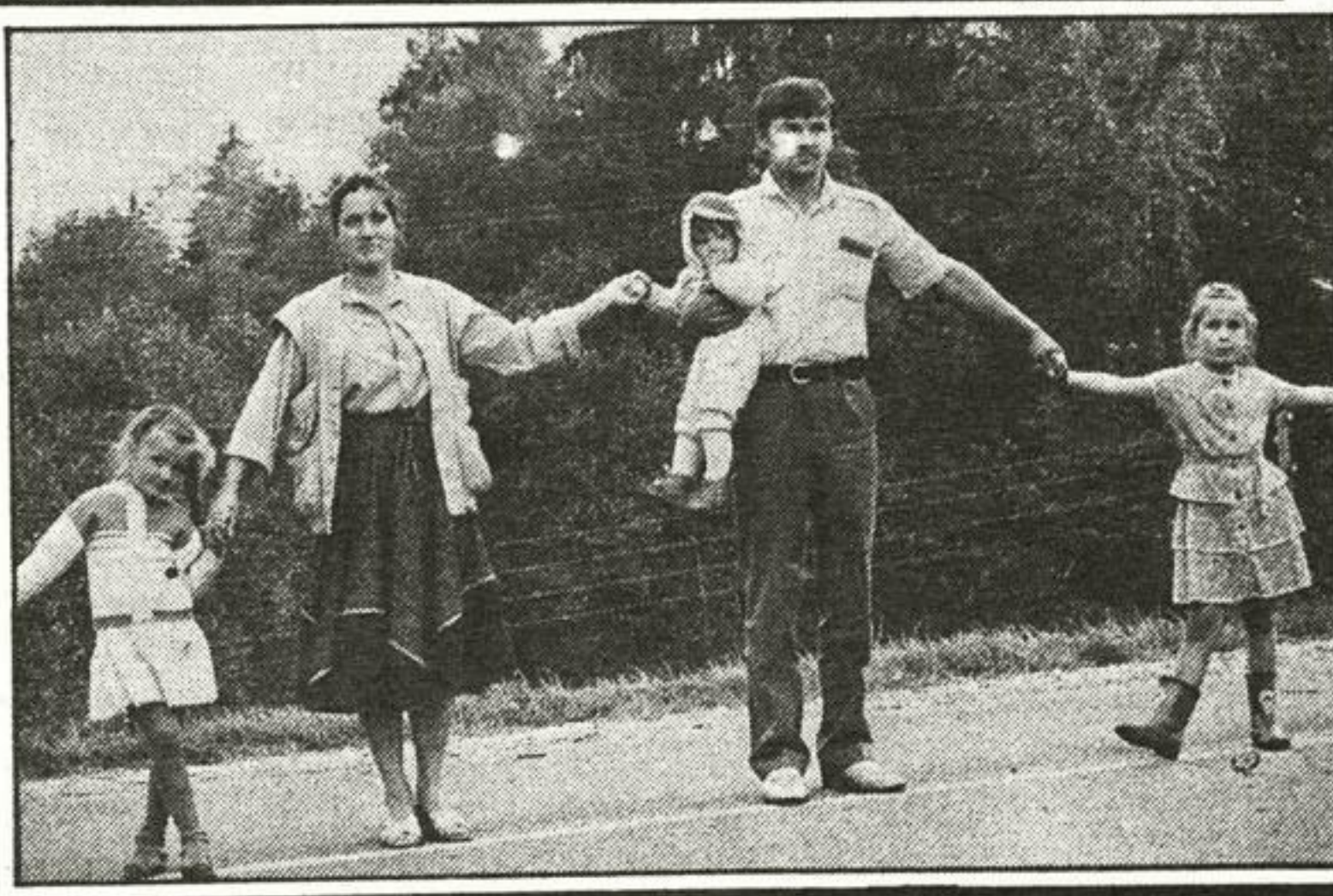
Un mēs vairs neprasām — kur ir palicis mūsu Saules koks, mūsu valsts un mūsu bērnu nākotne?

Mēs zinām, kur ir mūsu nerūsošās, kožu nepēdamās mantās. Un mēs esam gatavi tās ņemt.

VIKTORS DAUGMALIS

AIVARS LIEPĪNS

GUNARS JANAITIS

AKCIJA «BALTIJAS CEĻŠ»